

En udvalgt slegt.

1 Pet. 2, 9: „Men I er en udvalgt slegt, et kongeligt presteskab, et helligt folk, et folk til eiendom, for at I skal forkynde hans dyder, som kaldte eder fra mørket til sit underfulde lys.“

Disse apostelen Peters ord er sagt kun om de kristne.

Men hvad er det da, som gjør, at apostelen kan sige om dem, der tror, at de er en udvalgt slegt, et kongeligt presteskab, et helligt folk, et folk til eiendom? Er det, fordi der hos disse er noget overordentligt, noget Gud velbehageligt i dem selv, noget medfødt, eller noget de ved sig, ved opofrelser, kort, ved egen fortjeneste har erhvervet sig? O, ingenlunde! I sig selv og af naturen er de ikke forskjelligt fra de vantro. De er alle baade troende og vantro af naturen ens for Gud: de er syndere. Se Rom. 5, 12; 1 Mojs. 8, 21; Rom. 3, 23; 1 Joh. 1, 8; Jakob 2, 10; Salme 51, 7. „Derfor vi siger, vi har ikke synd, bedrager vi os selv, og sandheden er ikke i os,“ siger apostelen Johannes. Det maa derfor være paa grundlag af noget andet, at apostelen i vort skriftsted om de troende siger: „I er en udvalgt slegt.“ Ja, visse! Det er ganske og alene paa grundlag af Kristi fortjeneste, formedelt Guds naade i Kristus Jesus. Ikke vor er åren, men Guds; thi „Gud udvalgte os i Kristus, før verdens grundvold blev lagt.“ Ef. 1, 4; Titus 2, 14.

Den treenige Gud, alle tings ophav, har udvalgt os i Kristus. Han kalder os i evangeliet ved sin gode Helligaand, ja, og giver os kraft, hvilken vi selv ganske fattes, til at modtage kaldet, skjænkende os troen ved den Helligaand. Derfor siger og skriften: „Jungen kan kalde Jesus herre uden ved den Helligaand.“ 1 Kor. 12, 3.

Se, saaledes kan de, „som tror“, end ikke rose sig af, at de tror eller har troen, som om de af sig selv og ved egen anstrengelse og fortjeneste har denne tro. Nei, Guds uendelige Kjærlighed og naade skyldes alt. Men af, hvor lidet tænker vi herpaa, hvor lidet takker vi ham, hvem vi dog skylder alt, baade timeligt og aandeligt! Al, hvor lidet betænker og paa-skjønner vi, hvad det dog vil sige, at vi formedelt Jesu Kristi lidelse og død for Gud er en udvalgt slegt. O, betänk dog, hvilken aldeles ubestribelig Kjærlighed af Gud: os stövets børn, uværdige, har den almægtige herre og Gud ophøiet over alt, benaadet saa høit, at vi er en udvalgt slegt, et kongeligt presteskab, et helligt folk, et folk til eiendom uden den allerringeste fortjeneste fra vor side. Kunde du, Kjære læser, fatte endog tilnærmelsesvis en liden smule heraf, naar du betænker, hvad der istedetfor saadan Guds udsigelige gunstbevisning burde vorderfares os formedelt vor syndeskyld! Thi havde dog vel Gud handlet uretfærdig, om han havde fordømt den hele menneskeslegt tilhøbe i alle evigheders evigheder? Visse! Gud havde intet forskyldt, om han havde straffet os efter sin alvise retfærdighed for vor syndeskyld — straffet os med den evige død, som var den eneste straf, der kunde udjone synden. Men se, istedetfor at straffe os, lod han straffen affones ved en anden i vort sted, nemlig sin enbaarne søn, saa at det er fuldkommet, som skriften siger: Visse! han har vore syndere og tog vore pinner paa sig. „Han er saaret for vore overtrædelser, er knust for vore misgjerninger; straffen laa paa ham, at vi skulde nyde fred, og vi har saaet lægedom ved hans saar.“ Ef. 5, 4, 5. Hvad kan da endog tilnærmelsesvis sammenlignes med dette: for Gud at være en udvalgt slegt, et kongeligt presteskab, et helligt folk, et folk til eiendom? Visse! intet — intet! Den evige salighed, som

Gud i Kristus Jesus har udvalgt dem til, som tror, er det højeste gode.

Dg dersom vi nu lagde os dette paa hjerte, hvor vilde vi da ikke i ydmyghed bede den Kjære Gud at give os kraft til at stræbe efter at efterkomme og opfylde apostelens opfordring, naar han i vort skriftsted siger: „at I skulle forkynde hans dyder, som kaldte eder fra mørket til sit underfulde lys.“ Thi eftersom I saaledes er udvalgt af Gud, da burde det eder ogsaa at forkynde om ham, der kaldte eder fra mørket til lyset, fra døden til livet.

Saaledes har ogsaa Gud paalagt enhver oprigtig troende at vidne om ham, vidne om Frelseren, der led og døde for den ganske verdens syndere. Om ham skulde vi vidne, ikke alene i ord, men ogsaa i handling ved vort liv. Oprigtig taknemlighed til Gud skulde drive og tilskynde os til at være saadanne vidner. Men af, hvor langt staar det dog ikke tilbage i dette stykke! Hvor lidet vidner dog vort liv om ham, der har kaldt os fra mørket til sit underfulde lys! Hvor mange steder arbejdes der ikke for Guds riges fremme, hvor verdslig praksis alt har saaet saa meget raaderum, at det ikke vilde være ubetimeligt at spørge: Hvorledes lader dog dette sig forene med apostelens udsagn: I er en udvalgt slegt, et kongeligt presteskab, et helligt folk, et folk til eiendom? Dg hvorledes har vi taget formaning til hjerte: at I skulle forkynde hans dyder, som kaldte eder fra mørket til sit underfulde lys?

Maatte den Kjære Gud i naade bevare os i sandheden, og Kristi aand saa være den raadende. Ja, han oplyse os ved sin gode Helligaand, at vi paa en ret og værdig maade maatte forkynde hans dyder, der kaldte os fra mørket til sit underfulde lys, ikke blot i ord, men ogsaa i handling. Det give han for Jesu Kristi vor frelseres skyld! Amen.

C. J. D. Nielsen.

Skatte paa jorden—skatte i himlen.

Moody fortæller:

Da jeg for nogle aar siden var i San Francisco, gik jeg den første søndag, jeg var der, ind i en søndagsskole. Det var en regnfuld dag, saa der var fremmedt ganske saa. Paa forstanderens anmodning skulde da jeg tale til hele skolen som en klasse. Dagens tekst var: „Samler eder ikke liggende på jorden, hvor møl og rust fordærver, og hvor tyve gennem-bryder og stjæler.“

Jeg og en ung mand, der var søndagsskolelærer paa stedet, gik op til skoletavlen, og vi begyndte da at sammenligne de jordiske og de himmelske skatte.

„Nåvn mig nu,“ sagde jeg, „noget jordisk skat.“

De raabte alle: „Guld.“

„Godt,“ sagde jeg; „jeg antager, at dette er eders fornemste skat her i Californien. — Skriv det op,“ sagde jeg til læreren.

Nåvn nu noget andet.“

En gut raabte: „Jordegods.“

„Ja,“ svarede jeg; „vi skriver op jordegods.“

„Nåvn mere.“

„Hus.“

„Skriv det op.“

„Mere.“

„Fornøielse, ære, berømmelse.“

„Skriv det op.“

Dg saa?“

„Forretninger.“

„Ja,“ svarede jeg, „en mængde mennesker har sine hjertier aldeles begravet i forretninger. Skriv det op.“

En, der havde været lidt ræd, svarede: „Klæder“, hvorved hele skolen brast i latter.

„Skriv det op,“ sagde jeg, jeg tror sikkert, at der gives mennesker i verden, som tænker mere paa klæder end paa noget andet.“

„Men er der ikke mere?“

De var lidt undselige for at tale ud; men endelig sagde en liden pige:

„Brændevin.“

Nogle af dem syntes, at den lille pige, som nåvnte brændevin, tog fejl. „Skriv det op,“ sagde jeg; „hun har ret, brændevin er virkelig for mange mennesker en skat.“ „Giv mig brændevin,“ siger de, „og jeg skal give afkald paa alt; jeg skal opre hus og hjem, ja hustru og børn og gjøre dem til tiggere og fattighuslemmer.“

Efterat vi nu havde optegnet alt, hvad vi kunde udtænke, sagde jeg: „Lad os nu optegne nogle af de himmelske skatte. Hvad er det især, som Herren vil, at vi skal sætte vort hjerte ved?“

Alle svarede: „Jesus.“

„Det er godt. Ham sætter vi øverst paa listen.“

„Nu hvad mere?“

„Englene.“

„Skriv det op. Vi skal faa være sammen med dem, naar vi kommer i himmelen. Det er virkelig en skat deroppe. Hvad mere har vi?“

„De venner, som er døde i Kristus og indsovede i Herren.“

„Skriv det op. Døden har taget dem fra os; men engang skal vi atter faa træffe sammen, uden nogenstunde at skilles. Hvad mere?“

„Kroner.“

„Ja, vi skal faa en krone, en årens krone, en rejsfærdighedens krone, en usforvisnelig krone. Hvad mere?“

„Livets træ.“

„Ja,“ sagde jeg, „livets træ, det er rigtig, vi skal have fri adgang til det, plukke dets frugter, spise dem og leve evig. Hvad mere?“

„Livets flod.“

„Skriv det op. Vi skal faa vandre paa denne flods strand.“

„Harper,“ sagde en.

„Og palmer,“ sagde en anden.

„Det er rigtig,“ sagde jeg; „dette er ogsaa skatte, som vi skal faa i himmelen. Skriv det kun op. Er der saa mere?“

„Menhed.“

„Ja, intet mere skal komme ind her. Vi skal bære hvide klæder, uden plet og rynke. Der skal vi være juld-komne i ham.“

Saa blev „den nye sang“ nævnt og mange, mange andre ting, der hører til de himmelske skatte; men det vilde blive for meget at optegne alt, hvad der blev nævnt her.

Saa stansede vi en stund og sæftede vor opmærksomhed ved uligheden mellem de jordiske og de himmelske skatte. Da vi sammenlignede hine med den store himmelske skat, Kristus,

syntes de meget smaa og ubetydelige. Saa vilde vel den hele verden, fyldt med guld, være i sammenligning med Jesus Kristus. Du, som eier Jesus Kristus, vilde du afstaa ham for guld.

Vi har et hus, evigt i himlen.

Et selskab af amerikanere, som for nogle aar siden reiste fra London til Liverpool, besluttede at tage ind paa Northwestern hotel. Men da de kom did, fandt de, at alle værelser allerede i flere dage havde været optagne.

Meget misfornøiede tog de sine rejse-effekter for at rejse videre, da de bemærkede en dame i selskabet, som gjorde sig istand for at blive der.

„Skal ikke ogsaa De rejse?“ spurgte de. „Nei,“ svarede hun, „jeg har værelser, som staar færdige og venter paa mig.“ „Hvad?“ Hvorledes kan det hænge sammen?“

„Jo,“ sagde hun, „jeg telegraferede hid i forveien.“

Dette er netop, hvad Guds børn gjør; de sender sine navne forud. Under sin vandring her paa jorden søger de sig plads i Kristi boliger deroppe. Derjom vi er sande Guds børn, er vore navne gaaede forud, og der skal staa værelser beredte for os ved enden af vor rejse.

Tro uden at forstaa.

„Jeg vil ikke tro, hvad jeg ikke kan forstaa,“ sagde en selvkløgt mand i et hotel for nogen tid siden. „Det vil heller ikke jeg,“ sagde en anden. „Ikke jeg heller,“ sagde en tredje.

En rejsende, som hørte paa dem sagde: „Hør, mine herrer, forstaaer jeg eder rigtig? Vil I ikke tro andet, end hvad I forstaaer.“

„Nei, det vil jeg ikke,“ sagde den ene, og de to andre paastod det samme.

Da sagde den fremmede: „Paa min rejse hertil saa jeg en gaas, som gik og spiste græs, tror I det?“ „Ja,“ det troede de.

„Jeg saa ogsaa et svin æde græs, tror I dette?“ „Bisærlig,“ sagde de. „Ligeledes saa jeg et saar og en ko spise græs, tror I ogsaa det?“ „Ja,“ de havde ingen tvil om det.

„Men græsset,“ sagde den fremmede, „som disse dyr havde spist før, var ved jorddielen blevet forvandlet til fjær paa gaasen, til buiser paa grisen, til uld paa saaret og til haar paa færen, tror I ogsaa dette?“ „Na-

turligvis, hvem kan tvile paa det?“ „I tror det,“ sagde manden, „men forstaaer I det?“

De sagde intet, blev stansfulde og søgte at komme bort fra selskabet saa hurtigt som muligt.

„Men uden tro er det umuligt at behage ham; thi det bør den, som kommer frem for Gud, at tro, at han er til, og at han bliver deres belønner, som søger ham.“ Hebr. 11, 6.

Ikke en spildt anledning.

Do kjøbmænd havde taget såde i morgentoget til byen. De var naboer og havde sine huse i en nærliggende forstad og sine forretninger i en stor og folkerig by. Skjønt deres huse laa nær hinanden, og de daglig saa hinanden, var der ingen fortrolighed mellem dem.

De havde saa sympatier tilfælles. En havde i mange aar været en op- rigtig Kristi discipel, som var glad i Guds hus og interesseret i alt, hvad der angik evangeliets udbredelse. Den anden var en respektabel og heldig kjøbmand, som var slugt af sin forretning, og som det lod til, sigegyldig for alt, hvad der var udenfor dette liv.

Den omtalte morgen traf det sig saa, at disse to naboer kom til at sidde paa samme såde i kupeen. De kom snart op i en indgaaende samtale om forretningen, dens udsigter, deres egne planer og held.

Den verdslige kjøbmand, den ældste af de to, sagde, at han havde været meget heldig i sin forretning det forløbne aar; han kunde nu sige, han havde tilstrækkeligt. „Jeg bryr mig ikke om,“ sagde han, „at saa stort mere.“

„Gode,“ sagde hans ven, „der er vel sørget for dette liv. Forsaavidt er alt godt og vel. Men hvordan er det med livet hinsides?“

„Na,“ var svaret, „det plager jeg mig ikke med.“

„Men burde De ikke tænke lidt paa det ogsaa?“

„Nei, det gjør jeg ikke. Jeg har ingen tvil om, at det nok vil slaffe sig.“

„Men jeg vilde ikke være saa sikker uden at se sagen nøie an. Store interesser staar paa spil.“

Toget havde naaet stationen, og de to kjøbmænd skiltes, idet enhver tog til sit kontor. Nogle saa maanedet senere savnede den kristelige kjøbmand sin nabo med morgentoget. Paa so-

respørgsel erfor han, at han laa syg. Dage og uger gik, og han vidste blot, at hans nabo ikke kunde være ude. Omfider, da han var paa sit kontor i byen en dag, fik han et telegram om, at hans nabo laa for døden og ønskede at saa tale med ham. Han skyndte sig afsted til hans sygeleie. Overrasket og glad hørte han fra den døde mands læber denne bekyndelse:

„Jeg kunde ikke dø uden at takke Dem for, hvad De sagde mig for nogle maaneder siden i jernbanekupeen. Det gjorde dengang et indtryk paa mig, og siden jeg har været bundet til mit leie, er det atter dukket frem. Jeg ligger for døden, men jeg tror, at alt med det hinsidige er vel. Mit haab er i Kristus.“

Hvilken rig belønning for den ene kristelige troslabshandling!

Er himlen din?

En dalekarl arbejdede engang hos en rig herre i nærheden af Stockholm. Denne underholdt sig paa en spadseretur med arbejderen og spurgte ham, om han vidste, hvem dette eller hiint gods hørte til.

Dalekarlen svarede: „Nei, hvordan skulde jeg vide det?“

„Da skal jeg sige det,“ vedblev herren, „det tilhører ingen anden end mig. Ja, alt, hvad du her kan se rundt omkring dig, er mit.“

Dalekarlen stod et øieblik stille, satte spaden i jorden og tog huen af, og idet han pegte op mod himlen, sagde han med estertro: „Her ser jeg himlen, er den ogsaa din?“ Den rige og forsængelige godseier følte sig trøstet, og det varede en stund, inden han atter pralede af sin jordiske herlighed.

I ellevte time.

„Ja, De ved, at en læge nok oplever noget af hvert,“ svarede doktor Winther en medrejsende, har havde talt med en tid

„Baade ungt og glædeligt?“

„Ja naturligvis. Men Gud ske lov, en læge saar da ogsaa nu og da se, hvorledes Gud kan faa hjælpe, selv om det ser aldrig saa haabløst ud. Og det styrker jo saa underlig ens egen tro. Det er ikke saa længe, siden jeg oplevede en saadan historie.“

„Na, fortæl mig, hvorledes det gik for sig, doktor.“

„Ja, gjerne!“ Og doktoren begyndte:

„Jeg havde ofte, naar jeg sent om aften eller endog over midnat kom hjem fra et sygebesøg, lagt merke til, at et vindue i fjælderetagen i huset ved siden af gik op, og en gammel kone stak hovedet ud, som hun saa efter nogen.“

Om dagen saa jeg, hun sad ved vinduet og strikkede, og jeg havde ogsaa lagt merke til, at hun altid havde en opslaaet bibel foran sig.

Saa var det en kold vintermorgen, henved kl. tre. Jeg kom hjem fra et dødsleie. Men den gamle kone sad endnu oppe. Gardinet var nemlig ikke trukket for, saa jeg kunde se ind i hendes stue, hvor hun sad og læste ved sin lille lampe i bibelen. Værelset var fattig møbleret, men ellers saa alt saa net og pent ud.

Jeg syntes, hun sad med hovedet i en lyttende stilling, og jeg var lidt usyggerig over, at hun sad saaledes oppe nat efter nat.

Jeg skulde snart saa vide det, thi tidlig næste morgen fik jeg bud om, at den gamle kone pludselig var bleven syg, og at jeg maatte komme ned til hende.

Det gjorde jeg da. Men jeg saa, straks jeg kom ind, at her havde døden allerede sat sit stempel. Jeg satte mig hos hende, undersøgte hendes puls og spurgte, om hun havde mange smerter.

„Ja, her i brystet, doktor“, svarede hun med neppe hørlig stemme. „Jeg gjorde det vist ikke længe nu, tror jeg.“

„Er De bange for at gaa bort da?“ spurgte jeg deltagende.

„Nei, det er jeg ikke, men—“ „Men?“

„Ja, jeg vilde nok gjerne gaa til min Gud og Frelser, men jeg er da blyt til jorden endda.“ „Saa?“

„Ja, jeg har en gammel, skrøbelig mand, doktor, og hvem skal sidde oppe om natten og lukke op for ham, naar han kommer hjem?“

„Saa De er gift?“

„Ja, jeg har været gift i syv og tredive aar, men det er bare i de sidste tredive aar, jeg har maattet holde vagt.“

„Vare i tredive aar! Jeg kan ikke sige, hvor dette greb mig.“

„Men hvorfor sidder De oppe?“ spurgte jeg. „De skulde heller gaa til sengs.“

„Ja, det skal jeg nok sige doktoren. Sagen er, at min mand næsten altid

kommer fuld hjem—det er brændevin, der holder ham ude, skal jeg sige Dem.

Og naar han saa kommer hjem, passer jeg paa ham ved porten og lukker ham ind, at han ikke skal gjøre nogen stui og vække de andre i huset. Han er jo min mand, og jeg vil nødig, at folk skal tro det allerværste ogsaa—“

Døren gik op, og en gammel mand traadte ind. Det var tydelig at se, at han var en dranker. Men han var nok saa pent klædt.

„Kommer du for at se til mig nu, Hans?“ hviskede den gamle kone venlig og blidt og trak ham ned paa sengkanten.

„Det bliver tungt at skulle sige dig farvel, men det er vel bedst, det gaar saa ogsaa. Vi stilles jo som gode venner, glade i hverandre, ikke sandt, Hans?“

Hvor syntes ikke disse ord at gaa den gamle mand til hjerte. Kanstke mindede de ham om den første kjærlighedstid, da de som unge gav hverandre sit ja og lovede hverandre trofast og kjærlighed.

„Marie kulkede den gamle mand, idet han klappede hende paa kinden.

„Du har havt det ondt hos mig, du stakkar. Men det vil jeg sige dig, Marie, jeg har bestandig elsket dig, endda jeg har været en saa daarlig mand.“

„Ja, det har du nok gjort, Hans“, svarede hun. „Og kan du huske, den gang vi først traf hinanden?“ spurgte hun med den sidste rest af kraft, hun havde. Det var klart, at hun vilde søge at gjøre hans hjerte blødt.

Han nikkede.

„Men nu, da jeg skal dø, har jeg lyst til at minde dig om vort første møde for at sige dig: Vi maa mødes igjen paa et bedre sted. Vil du ikke? Vil du ikke mødes med mig i himmelen?“ spurgte hun med bævende stemme og tog hans haand i sin. „Vil du ikke—kanstke snart ogsaa—møde mig i det bedste hjem deroppe, hvor du ved, vor lille Hans ogsaa er? Vil du ikke?“

Han lagde sit gamle hoved op til sin trofaste hustrus bryst, og under bøn og taarer blev det sidste møde afsluttet.

En stund efter døde hun med et lykkeligt smil paa læben.

Ved hendes baare sad den gamle mand med sin døende hustrus velsigelses i brystet minde og hjertet fuldt af underlige tanker—tanker paa det dei-

lige møde, han skulde saa med sin ungdoms brud.

Han havde ofte, medens hun levede, prøvet paa at afstaa fra sit daarlige liv, men der blev ingen forandring. Nu knælede han ned og bad, nu gav han sig over til den sterkere, til sin frelser, og han fik kraft til at vandre et nyt levnet. Jeg haaber, han har faaet naade til at seire, og jeg maa ofte huske paa ordet om, at den retfærdiges bøn formaar meget. Den gamle kone havde jo i alle disse lange, lange aar bedet for sin stakkels mand. Hvad hun ikke opnaaede at se paa jorden, det saa hun i troen og i haabet, og hendes haab skal ikke beskjæmmes. „Gud er kjærlighed“, lagde doktoren til med et lyst smil.

Dit fors.

Hvis du glad bærer dit fors, vil det bære dig og bringe dig til det efterlængtede maal, hvor der ikke mere skal være nogen mde.

Hvis du bærer det uwillig, vil du gjøre det byrdefuldt og forøge dets vegt, og desuagtet vil du maatte bære det.

a kempis.

Aftenbøn.

Timen for aftenbønnen, naar vi bøier knæ for Gud, skulde steds være tiden til at bringe alt tilrette, som vi under dagen kan have handlet ilde. Da skulde alle fornærmelser tilgives, naar vi beder: „Forlad os, som vi forlader.“ Her skulde al misundelse og had slukkes, og Kristi kjærlighed skulde saa lov at fylde vore hjerter.

Klæderne skaber Manden

Naar du skal kjøbe den nye Klædningen, du skal bruge i julen, saa husk paa, at vi har et stort udvalg af klæder til billig pris.

Bigeledes har vi alle slags herreartikler, som hører til en mands udstyr, saasom hatte, skjorter, satpper, slæjter, strømper, undertøi o. s. v.

Vi har ogsaa stræddersretning i forbindelse med vort udvalg af færdigheds klæder, saa om du ønsker, kan vi sy dig en Klædnug efter maalt paa vort eget værksted.

Enger & Jesdahl,
Greenberg bl. d., 1618 H. Witt ave.,
Everett, Wash.

Pacific Herald,

et kristeligt ugeblad, udgivet af presterne i Pacific district af den norske Synode, koster kun

50 cents

for et helt aar.

Er du interesseret i vort samfunds arbeide i det store distrikt, som strækker sig fra søndre California og lige op til British Columbia, saa læs dette blad.

* * *

Den, som betaler for to aar i forskud vil faa som

Premie-Bog

„Fodture i Palastina og Egypten“ af N. Tjernagel, saa længe oplaget varer. Vi har kun cirka 500 eksemplarer. „First come, first served“.

Forfatteren har givet Herald saa mange eksemplarer af sin bog for at hjælpe bladet og dermed vor kirkes arbeide paa vestkysten. Var ikke bogen en gave til os, kunde vi naturligvis ikke gjøre dette meget liberale tilbud. Benyt dig af det til glæde og gavn for os og dig selv. Vi er forvissede om, at alle, som læser bogen, vil være forfatteren taknemmelig, som har skaffet dem en saa opbyggelig, lærerig og interessant reise fortælling fra de Hellige Land. En mere passende og bedre julegave end Pacific Herald for et aar og denne udmærkede bog kan du vanskelig hitte paa.

Bladet trykkes og expederes nu som før i Parkland, men forretningsstyreren bor nu i Stanwood, derfor er bladets adresse:

PACIFIC HEROLD

Stanwood, Wash.

"Pacific Herald."

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterkonferensen for Pacific distrikt af den nordste synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor D. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor C. E. Preus, 1701 Co. J St., Tacoma, Wa. h.

Alt vedrørende dette blads forretning besørger ar pastor H. M. Sjernagel.

Preve adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil naa h m.

Bladet koster

for aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Præmiebogen,

"Fødtur i Palæstina og Egypten" vil komme, saa snart den er færdig fra bogbinderen. Alle, som venter at saa bogen, vil merke sig dette.

Det evige liv.

"Hvad er det evige liv?"

Den salige tilstand, da de udvalgte skal være befriede fra alt ondt, evig være hos sin Jesus og med de hellige engle i en uafsladelig glæde love Gud." Saaledes har vi lært i vor barnelærdom.

"Jeg skal i retfærdighed skue dit aasyn, jeg skal mættes, naar jeg vaagner, ved din skikkelse." (Salm. 17, 15.)

Hujsigt til ansigt.

Saligheden eller det evige liv bestaar for det første deri, at de frelstte skal skue Gud ansigt til ansigt. De skal evig være hos sin Jesus. De skal aldrig mere skilles fra sin sjæls brudgom. O, hvilken en lykke, glæde og fryd dette dog er! Vi arme, elendige syndere, der er fortabte og fordømte til den evige død, skal saa indgaa til livet ved troen paa Kristus.

Vi var faldne, Kristus oprejste os. Vi var elendige og fattige, Kristus er vor rigdom. Vi var ene og forladte, Kristus trolovede sig med os, ja trydte os med henrykkelse. Han fandte kjærligheden i vore hjer-

ter. Han oplod fængslets døre for os. Han brød syndelåkerne og udfriede os.

Men siden nu Jesus har gjort saa meget for os, med sin lidelse og død erhvervet os saligheden, hvorledes kan vi andet end længes og stunde efter at møde ham, se ham ansigt til ansigt, evig være hos ham?

Derfor er det kun Jesu disciple, sande efterfølgere, som længes efter saligheden. De, som lever og dør uden tro paa Kristus, elsker ham ikke. De længes ikke efter at være med ham.

Befriede fra alt ondt.

Saligheden bestaar for det andet deri, at de frelstte skal være befriede fra alt ondt.

"Gud skal afdræbe hver taare af deres øine, og døden skal ikke være mere, ei heller sorg, ei heller krig, ei heller pine skal være mere; thi de første ting er vegne bort." (Hab. 21, 4.)

Hvor mon ikke den troende sjæl længes og stunder efter saligheden! Her er der megen graad. Snart kan døden tage en af vore kjære, snart kan fattigdom staa for døren, snart sygdom, snart død. Her paa jorden er vi omgivet paa alle kanter af usfred og uro. Hvor godt da at vide, at hvisjet i himlen skal jeg være fuldkommen befriet fra alt ondt. Aldrig skal jeg sørge, aldrig græde. Derfor længes den trætte pilgrim til himlens hjem.

Herliggjorte.

Men saligheden bestaar for det tredje deri, at de frelstte skal være i herlighed.

"Da skal de retfærdige skinne som solen i sin faders rige." (Matt. 13, 43.)

Jeg, som kun er støv og aske, skal skinne som solen. Jeg, som saa ofte har veltet mig i syndens dynd, skal opstaa i herlighed.

O, hvor det dog er jaligt at dø i Herren! Disse, som er isfærte de lange, hvide kjortler, hvem er de, og hvorfra er de komne? — " Dette er dem, som er komne ud af den store trangsel og har tvättet sine lange kjortler og gjort dem hvide i lammets blod."

O, hvor taale paa det evige liv, evigt samfund med Gud Fader, Søn og Helligaand, skulde fylde os med helligt had til synden, med inderlig længsel efter at gjøre Guds vilje, fare herfra og være med Kristus!

Evig lovsang.

Men det evige liv bestaar endvidere deri, at de frelstte skal staa for lammets og troens og love Gud.

"Og jeg hørte en røst fra himmelen som mange vandes lyd og som en stærk tordens lyd, og jeg hørte harpe-spilleres lyd, som spillede paa sine harper. Og de sang en ny sang for tronen."

Hvilken en salighed maa ikke det blive for de frelstte, naar de ser sin frelser ansigt til ansigt, befriede fra alt ondt, isfærte hvide kjortler, toede i lammets blod, reddede som en brand ud af ilden, naar de ser Guds uendelige kjærlighed i Kristus Jesus, ser og forstaa den hele, uendelige naade! Er det at undre sig over, at da skal disse frelstte skare, som er saa mange, at ingen kan tælle dem, istemme en lovsang saa herlig og skjøn, at aldrig er jaadant hørt!

"Og derefter hørte jeg som en høi røst af en stor skare i himmelen, som sagde: Halleluja! Saliggjødelsen og æren og prisen og magten tilhører Herren vor Gud."

En har engang sagt, at i evigheden skal der engang istemmes en lovsang, saa herlig og vældig, at endog de hellige engle skal forstumme og i taus beundring lytte til den. Det er den sang, som de frelstte skare skal istemme i himlen, idet de jylbes med glæde, tak og pris for frelsen i Kristus.

O, at vi alle maatte ret jylbes af Kristi kjærlighed! Da vil vi ret længes efter den fuldkomne salighed, da vil vi pynte os som hans brud og stadig længes efter brudgommen, Jesus Kristus.

Hvad en persisk bibel udrettede.

Paa en rejse i Persien gav en missionær et nyt testamente til en perser, der var muhamedaner. Da det persiske sprog er meget vanskeligt, var oversættelsen mangelfuld, men den var dog tilstrækkelig til at give en formørket sjæl lys.

Perseren læste sit nye testamente om og om igjen i al stilhed. I fjorten aar læste han i den uden nogen anden lære. Tid efter tid opgik lyset i hans sjæl, og der opsteg længsel hos ham efter at blive døbt. Han gik til biskoppen inden, en slags afart af den kristne kirke, som findes i Persien. Men biskopen vovede ikke at døbe ham; thi hvis en muhamedaner lader sig døbe i Persien, udiættrer baade han og den, der døber ham, sig for livsfare.

Biskopen gav ham imidlertid et brev til en af de ledende mænd i den ar-

meniske kirke i Kalkutta. Skjönt Kalkutta ligger i Indien, hvor der hersker engelske love, og saaledes muhamedanerne kan blive kristne uden fare for livet, afflog dog den armeniske prest at udføre daaben. Det kunde blive kjendt i Persien, jagde han, og saa kunde hans brødre der komme til at lide for det.

Tilslut stødte perseren paa missionær Stuart, nu (1892) biskop paa Ny Zeeland, og denne fandt, at perseren havde et ualmindelig stort kjendskab til bibelens sandheder. Alle spørgsmaal, som blev stillet til ham, besvarede han med citater af bibelen. Uden nogen anden undervisning end gennemlæsningen af Guds ord, var en ivrig muhamedaner kommet til juldetro og klar kundskab om veien til frelse og var nu villig til at ofre alt for sin frelser.

"De ord, jeg taler til eder, er aand og er liv," siger Jesus.

Til trods herfor er der mange jøvender, som ikke tror, at Guds ord er levende. Det vil sige, der er mange, som mener, at det vil intet hjælpe at læse det skrevne, trykte ord. Skal det virke, saa maa det tales af en, der er fyldt af aanden. Gud ske tak! Som i ovenstaaende fortælling, saaledes har Guds ord altid vist sig at være "levende og kraftigt", enten det læres eller høres. Derfor synger salmisten derved dertil af den Helligaand. "Salig er den mand, som har sin lyst i Herrens lov og grunder paa hans lov dag og nat."

Et splidagtigt hus.

Et hus, som bliver splidagtigt med sig selv, vil ikke blive "bestandigt", er en sandhed, som forældre burde overveie med hensyn til opdragelsen af sine børn. I har ingen mere skarpe og strenge kritikere end eders egne børn. Hvis mand og hustru ikke stemmer overens, vil selv de smaa være hurtige til at opdage forholdet.

En flok smaapiger legede paa fortauet en vakker sommerdag. En af dem greb sin venindes haand og løb rundt hjørnet. "Hvorfor gjorde du det?" sagde veninden. "Jeg saa papa komme, og han har forbudt mig at lege med Ruth Paulsen." "Men din mor ved, at du leger med hende; hun sidder og syer ved vinduet og kunde se dig." "Na, mamma lader mig gaa, som jeg vil."

Hvad kan man vente af et barn med et slikt hjem? Hun vil frygte sin fader, men hun vil ikke agte ham, fordi moder ikke føler nok agtelse for ham til at gennemføre hans befalinger i hans fravær. Hun vil ikke agte sin moder, fordi hun føler i sit barnlige hjerte, at hendes moder har uret, og ved, at hendes fader har god grund til ikke at ønske, at hun skal lege med Ruth Paulsen.

Hvor ofte vi hører et barn udbryde, naar moderen forbyder hende at gjøre noget: "Jeg vil bede papa, naar han kommer hjem", hvilket viser tydelig, at en af forældrene ikke opretholder den andens myndighed. Under tiden vil faderen straffe et barn med mere strengthed, end forseelsen fortjener, og pinlig som slikt en scene er, er det dog pinligere og skadeligere for barnet, naar moderen blander sig ind. Tal med hinanden alene, om det behøves, om straffemaaden, men lad ikke en stavelse om eders uenighed naa barnets øre.

Det hænder ofte, at en hustru og moder ikke kan billige sin mands handlefat — at hun maa haandhæve en forskjellig moral. "Mama", sagde en ung gut, hvis moder bebrejdede ham, fordi han bandede, "papa bander og saa." Moderen tog rolig bibelen og aabnede den med disse ord: "J skal aldeles ikke sverge", og sagde: "Dette er Kristi ord, vor pligt er at adlyde og følge ham. Lad os bede papa heller ikke at sverge." Naturligvis medførte dette en kritik over "papa", men den var saa mild og saa vis, at den ikke efterlod nogen følelse af ringeagt i guttens hjerte, men heller fyldte det med Æmhed mod den seilende fader.

Saa meget som J finder fejl hos hinanden i eders børns nærværelse, akkurat saa meget svækker J hinandens myndighed. Anklag din hustru for ødselhed, og hun kan ikke tale om økonomi til sine døtre. Enten vil din datter tænke hos sig selv: "Mama ved intet om økonomi; hun er ødsel selv; papa sagde det", eller hun vil holde med moderen mod faderen.

Hvis mænd og hustruer vilde begynde sit ægtefællelige liv med en bestemt regel her for sin opførelse mod hinanden, vilde alle mindre uenigheder jevne sig. Lad hver bestræbe sig for at se til, hvem der kan elske den anden mest, og deres hus vil ikke være noget hus, som er splidagtigt med sig selv. ("Jndrem.")

Hvad der skal gjøre os himlen kjær.

Moody fortæller:

Jeg husker, at jeg — efter en tids fravær fra hjemmet — kom tilbage for at besøge min kjære moder. Jeg tænkte at overraske hende; men da jeg kom, fandt jeg, at hun var borte, og det gamle sted syntes ikke længere at have den mindste lighed med mit hjem. Jeg gik ind i det ene værelse efter det andet hele huset igjennem uden at finde min elskede moder. Da jeg spurgte en af familien: "Hvor er moder?" blev der svaret, at hun var gaaet bort. Hjemmet havde herved mistet al sin vynde for mig; thi det var denne moder, som gjorde hjemmet saa hjært for mig, og det er de elskede, som gjør hjemmet saa tiltrækkende for alle. — Saaledes er det de kjæres nærværelse, som vil gjøre himmelen saa behagelig for os. Kristus er der; Gud fader er der, og mange, mange af dem, som vi elskede, medens de levede paa jorden, er der, — og vi skal engang saa træffe sammen med dem der.

Hvorfor jeg gaar til kirke paa regndage.

Jeg gaar til kirke paa regndage, fordi:

1. Gud har velsignet Herrens dag og helliget den, og han gjør ingen undtagelser for varme eller kolde eller stormfulde dage.
2. Jeg ventler, at min sjælsfjærg er der, og vilde blive overrasket, om han vilde blive hjemme for veirets skyld.
3. Min nærværelse trænges mere paa søndage, naar der er saa, end paa de dage, naar kirken er fuld.
4. Mit eksempel kunde have indflydelse paa andre.
5. Ved en vigtig forretning holder ikke regnveiret mig hjemme, og det at besøge kirken er i Guds øine meget vigtigt.
6. Blandt den mængde, som søger fornielse, ser jeg, at intet veir holder selv den svageste kvinde fra ballet, koncerten eller teatret.
7. Slikt veir vil vise mig, paa hvad grund min tro er bygget; det vil bevise, hvor meget jeg elsker Kristus. Sand kjærlighed lader sjelden et bestemt møde slaa fejl.
8. Min tro skal vises ved mit selvfornegtende kristenliv, og ikke ved baarometrets stigen eller falden.
9. Skjønt mine undskyldninger tilfredsstiller mig, holder de ikke stik for Guds prøvelse.

Vort arbejdsfelt.

Synodens „kirkeraad“ holdt forleden uge møde i Decorah, Iowa.

Mandag den 22de blev past. Tjernagel kaldt i sygebesøg til mijs Suraa Mäle (73 aar gammel) ved Florence, og mijs Anne Jørgensen (77 aar gammel) ved Cedarhome. Begge er nu i forbedring.

Kvindeforeningen i Spokane, past. Holdens kald, havde en ludeisshopper den femtende sidstleden i en hall nede i byen. Fjften vilde knapt række til, selv om man havde forberedt sig paa en stor forsamling; thi tallet af de besøgende beløb sig til det dobbelte af, hvad man havde gjort beregning paa. Maatte man nu ogsaa med ligesaa stor iver søge jøde for sin uddelige sjæl. Det aarlige udsalg holdtes umiddelbart efterpaa.

Harrison, Idaho. — J Harrison ved den sydlige ende af Coeur d'Alene Lake prædikede past. J. Blåskan søndag for jul. Her er en del skandinaver, omtrent ligelig fordelt mellem de tre nationaliteter. Mødet var godt besøgt, og presten blev be myndiget til at udnævne en komite paa 3, som skulde undersøge, om en passende byggetomt for kirke kunde faaes for rimelig pris. Følgende blev udnævnt: J. Henrikson, N. Jensen og Holm. Komiteen skal rapportere til næste møde.

Anna Floe, datter af Steffen og Laura Floe ved Stanwood, døde af lungetæring den 30te dec. Langt og længe rejste hun med haab om at gjenvinde sin helbred. Men Herren vilde det ikke saa. To uger siden kom hun hjem fra Santa Barbara, Cal., og fik saaledes dø hjemme hos mor. Moderen fik lukke hendes øie til den sidste lange søvn, med saligt haab om gjenhyn hinsides graven.

Begravelsen fandt sted torsdag den 2den jan. under særdeles stor deltagelse. Kirken var smukt dekoreret af afdødes mange veninder.

Anna Floe blev født i Minnebagot Co., Iowa, den 29de sept. 1884, og sammesteds døbt af past. Emil Christensen. Den 9de juli 1899 blev hun konfirmeret af form. L. C. Joos her i Stanwood.

Maatte hendes sørgende efterlevende forældre og 12 søskende saa se hende igjen for Lammets trone for Jesu skyld.

(Dette blev skrevet i betimelig tid, men ikke indsendt. Det indsendes nu for hjernt boende slegt og venners skyld.)

Ungdomsforeningen „Concordia“ i Vor Frelsers menighed, Tacoma, havde onsdag den 23de ds. generalforsamling. Bestillingsmænd for kommende halvjaar valgtes: Form.: Wic. Christiansen; vicesform.: Oscar Storaasli; sekretær: Clarence Hordnefs; kasserer: mijs Minnie Gullikson. Otte nye medlemmer optoges.

Wilbur og omegn. — J Wilbur har past. Blåskan nu været 3 gange, sidste gang ved nyaarstider. Han prædikede da foruden i Wilbur ogsaa ved Columbia skolehus og ved Mira. Mr. Nissen er nu rejst derfra. Det er vor inderlige bøn til Gud, at han i sin barmhjertighed og naade vil velsigne vort arbejde der, som paa andre steder. Der er mange hjertensgode og kirkelig interesserede folk derude. Men for nærværende er der paa sine steder ikke saa god kirkelig orden, som vi saa gjerne ønsker, der skulde være.

Kelfo, Ore. — Nyaaarsdag havde vi gudstjeneste hos L. G. Jonsrud. En stor forsamling baade af norske og svenske havde indfundet sig. Og saa her er der nogle, som isandhed glæder sig ved Guds ord.

Store forandringer er skeet her rundt i de sidste par aar. Elektrisk bane gaar nu fra Portland ud til Kelfo paa fire mil nær. Syv træn hver vei om dagen gjør forbindelsen nok saa nem og forkorter afstanden til netop en times tid. Da past. Drivoll var her og ligeledes senere, hengik hele dagen med postvognen for at komme ud de saa (ca. 25) mile. D. Hagoes.

Fairfield. — J Fairfield prædikede past. Blåskan den første søndag i det nye aar for den største forsamling af skandinaver, som har mødt her til gudstjeneste, siges der. Vi havde gudstjenesten i mr. D. Bloms rummelige hus. Blomsfolkene hører ogsaa til pionererne i vort kirkelig arbejde

i Østen. De har levet i Fairfield de sidste tre aar og driver der med frugt-aal. De hører til vor menighed i Rockford, og det er os altid en stor glæde at se dem iblandt os. Henry, deres ældste søn herude, har en betroet stilling i banken i Waverly, 4 mil fra Fairfield.

Barlow, Oregon. — J Barlow, Ore., var der juleprædiken andendag jul og juletræfest om aftenen. De var holdt sammen med amerikanerne i skolehuset og havde da i flere dele det amerikanske præg. Santa Claus havde her et hjemsted.

Det fornemste ved festen her var kirkeforets sange baade paa norsk og engelsk. Det kan siges til nordmændenes ros, at de har allerede sat et merke paa bylivet og dette merke til det gode, det indrømmer endog amerikanerne villig.

Ved aarsmødet den 8de jan. optoges fem familier i menigheden, ialt 35 sjæle. Gud velsigne menigheden og bevare den fra alt ondt!

Deer Park og Clayton. — Ved Deer Park og Clayton havde menigheden beredt sin prest, past. Bläckan, en overraskelse ved at forklaffe nye prægtige bænke for kirken til jul. Der var ogsaa indkjøbt materiale for altarring. Naar altarringen nu bliver færdig, og der kommer altertable og prædikestol til, saa har vi der en meget pen og passende stor kirke for menigheden for nærværende. Men gaar menigheden frem, som i det sidste aar, saa bliver det ikke længe, førend kirken trænges saa stor og kanske lidt større. Gud give, at den indre og ydre velfærd maatte følges i sijn harmoni, saa baade Gud og mennesker kan glædes derover. Det tegner til at blive et af vore større norske settlementer paa disse trakter.

Rockford, Wash. — J Rockford, past. Bläckans kald, havde vi en stor forsamling til gudstjeneste juledagen.

Torsdag mellem jul og nyaar havde kvindeforeningen møde hos mrs. Amund Hansen. Det blev til et julegæstebud i stor skala. Der var omkring 100 mennesker tilstede, og vore venstjæld forjener hvor tal for alt til stræv for at give det godt og hyggelig for sine mange gæster. Kvin-

deforeningen fik ogsaa en net sum penge i sin kasse.

Onsdag den 10de dec. var Mica Creek kvindeforening indbudt til prestegaarden. Samme dag havde vi ogsaa menighedsråd i kirken.

Det blev en glædesdag for os alle baade paa menighedsrådet og i kvindeforeningen.

Vore gamle pionerer i Rockford, som alle de prester kjender, der har været her, nemlig Ruder, Hansens, Hegnas osv., er her endnu alle og har nedlagt meget arbejde for kirken her. Gud lønne dem alle for deres trofast og iver!

Menigheden havde allerede før jul besluttet at gjøre et forsøg paa at afkaste den paa kirkeeiendommen hvilende gjæld.

Ved forenede anstrengelser lykkedes det. Kvindeforeningen ved Mica Creek lagde til sine \$50, Rockford omkring \$20, og resten, omkr. \$90, blev subskriberet af de mandlige medlemmer, saa at vi nu staar aldeles gjældsri med en meget pen kirkeeiendom.

Det bør nævnes, at Mica Creek kvindeforening kun tæller fire faste medlemmer, men i aarets løb har tilveiebragt over \$80. Hvert aar yder den betydelige bidrag til menigheden, foruden at prestefolkene ogsaa faar pengegaver af dem.

Rockford kvindeforening har iaar haft stadige trav paa sin kasse; men endda er der vist nogle center igjen.

Saaledes kan kirken bygges og blomstre, naar mange hænder arbejder villigen sammen. Det gjælder nu for os, at vi kan komme saa langt, at vi ogsaa engang kan strække os i lidt videre kredse.

Tredag den 12de havde vi et færdiges hyggeligt og godt besøgt møde for kvindeforeningen hos mrs. A. Daniels. De bor lige ved Idaho-grænsen, omkr. 4 mil fra Rockford, og hører til pionererne i vort kirke-lige arbejde i Østen. Mange af vore, især ældre prester, vil kjende dem. Det gjør godt for os her i vesten at saa nogle af de gamle, i det kirkelige arbejde prøvede, familier med os. En ny familie Hefines blev optagen i menigheden.

Portland, Oregon.

Juledag var kirken vel fyldt. Folk, som ellers ikke er i kirken, synes ikke at kunne holde jul, uden at de er i kirken den dag. Gud give, at alle, som bærer kristenmaonet, maa drages til kirken ikke bare ved høitider, men saa ofte som Herrens dag, hviledagen, kommer!

Juletræfest fejredes i past. Hagoes's kirke, Portland, 3dje dag jul. Kirken var vel fyldt, og forsamlingen sad ligesaa stille og andægtig, som ved en almindelig gudstjeneste. Skolebørnene havde den aften talerstolen til raadighed. De gjorde sine sager færdiges tilfredsstillende. Ikke en af de smaa opvandede med noget om Santa Claus oguden, og det er at haabe, at dette aldrig vil blive gjort i fremtiden.

I nogle ord, som blev sagt af presten paa landets sprog, hentydedes til den bedrøvelige sfil her i landet at digte op for børnene alt dette væmmelige løv om „Santa Claus“. Her ved opvækkes i børnenes sjæle den første og stærkeste begyndelse til vantro og tvil.

Efterat programmet var tilende og gaverne uddelte, kom flere amerikanere frem og takkede for bemærkningen om „Santa Claus“. To eller tre sagde: „We believe as you do about that, we never talked to the children about him.“ En sagde: „I believe it is wicked to tell the children such things as that.“

Det nye orgel, som ungdomsforeningen har sat sig i spidsen for at faa til kirken, er taget i brug. Det er et „Compensating pipeorgan“, og er baade i udseende og udførelse færdiges pent. Maatte nu ogsaa de unges stemmer samles om dette instrument og villig lyde dets toner, saa vil der ogsaa her være haab om at faa høre en pen og betimelig lovsang. Gud give det!

Bekjendtgjørelser.

Gudstjeneste holdes i Immanuel's menighed ved Kamiah, Idaho, søndag den 28de januar. Værtagskole den 27de.

Send Pacific Herald en ny abonnent.

Pacific Distrikts Prester

- Adberg, O. J. — Portland, Wash.
 Bläckan J. Bor 175 Rockford Wn
 Borup, P. Curra, Cal., cor. A & Pratt St
 Bjerte, A. O. Cor. 19th & Donovan Str.
 Bellingham, Wash.
 Christensen M. A. 125 State Street
 Ballard Wn
 Carlsen, B. R. M.
 693—26th Str, W. Oakland, Cal.
 Dale, J. D., Silvana, Wash.
 Eger, Olaf, 933 E. 27 st.
 Los Angeles, Cal.
 Foss L. C. 2930 Lombard Ave, Everett, Wn
 Grønberg D. 1863 Howard St.
 San Francisco, Cal.
 Hagoes, O. 425 East 10th Street,
 Phone: Scott 2095. Portland, Ore.
 Husvædt, S. B., 927, 34th st.
 Oakland, Cal.
 Harstad, B., Portland, Wash.
 Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
 Holden, O. M., W. 6, 3rd Ave.,
 Spokane, Wash.
 Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.
 Larson, W. A. Livermore, Cal.
 Nielsen, E. J. D. Haywards, Cal., Bor 5
 Nestle, Theo. P. 3005 Lombard Ave,
 Everett, Wash.
 Ordal, O. J. 1916 Gladstone
 Phone: Red 711 Bellingham, Wash.
 Pedersen, R. Santa Barbara, Calif.
 Preus Ove J. S. 1761 So. J Str.
 Tel.: Blad 8542.
 Skattehol D. Portland, Wash.
 Stubb, H. A., 1619 Minor Ave. Seattle, Wn
 Sprensen, H. W. 417 29 St.
 Astoria, Ore.
 Stensrud, E. M. 3446 18th Str.
 San Francisco, Cal.
 Tiernagel, H. M. Stanwood, Wash.
 White H. D. Silverton, Oregon.
 Xavier H. P. — Portland, Wash.

Tacoma.

Vor Frelser's evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. St., So. K. St. sporvogn.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndagsskole kl. 9:30 form.

Ove J. H. Picus, pastor.
 1701 So. J. St., Tel.: Blad 8542.

Seattle.

Immanuel's lutheriske kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Dale Union Car.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. A. Stubb, pastor
 1626 Minor Ave. Tel.: Main 7783

Dr. Louis S. Schreuder
 østl. Læge og Kirurg.

Kontor: 10-12 Horn, 2-4 Gf. 7-8 Aften

Kontor:
 219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
 SEATTLE, WASH.
 PHONES: MAIN 4498, IND. 7285

Fra kirken i Norge og Danmark.

(Bed D. E.)

Kirkeindvielse. — Fra Molde meddeles den 13de december: Nødvik nye kirke, annekts til Bolsö, indviedes idag af biskop Werelsen, assisteret af profets geistlige. Kirken er opført af træ og ligner hovedkirken, men er noget mindre. Tegningerne er udførte af nuværende havnedirektör Smith.

Den norske menighed i Berlin fik paa juledag et meget smukt höstids-offer af den herværende norske koloni. Et kor af norske damer og herrer har nu i julen og ved flere andre anledninger medvirket ved gudstjenesterne. „Menighedsforeningen“, som kun bestaar af de bidragsydende og stemmeberettigede inden menigheden, tæller nu henved hundrede medlemmer, skrives fra Berlin.

Kirken og turistväsenet. — I „Berg-Tid.“ skriver sogneprest Johannes Brochman om, at der ved de store turistknudepunkter bör sörges for gudstjeneste hver söndag. I Odda holdes der nu gudstjeneste hver tredje söndag, og paa Dalen i Telemarken findes der ikke engang kirke. Ved Haukelidsäter bör der reises et kapel. Der bör, mener pastoren, ansættes „sommerprester“, da de fast ansatte prester selvfølgelig ikke kan overkomme ekstraarbeidet.

„Fra Danmark“

skriver sogneprest H. Ostenfeld i norsk „Luth. Kirketidende.“ Vi lever paa mange maader i en aandelig bevæget tid, hvad der ogsaa gjör sig gjældende paa kirkelivets omraade. Interesjen for kirkelige spørgsmål er langt større nu end for nogle aar tilbage, og vi befinder os i en periode, hvor kirkelige nydannelser fremstaar, eller maasselig rettere udtrykt, hvor der findes en overgang sted i kirkens styrelse fra at være bureaukratisk orden til, at magten og bestemmelsesretten lægges ud til menighederne, — det er en svigning i retning af det kirkelige demokrati. At denne overgang ikke altid kan være jevn, men gaar for sig noget i spring, er selvfølgelig; man forsøger sig frem, men det er jo ikke alle forsög, som lykkes lige godt.

Da i efteraaret tog gamle biskop Clausen i Aarhus sin aften, Det var

en kjendt sag allerede flere maaneder i forveien; spørgsmaalet var saa ikke i første runde: hvem skal være hans eftermand, men hvem skal være eftermand. Kun hvis man lader höre fra sig, saar man indflydelse. Men paa hvilken maade skulde man lade höre fra sig! Jo, først holdt alle stiftes provster et möde, hvor de blev enige om at henvende sig til 3 mænd, om de vilde være villige til at være biskop i Aarhus. Det var professor P. Madsen, Holmens provst M. Fenger og pastor G. Herberg. Den førstnævnte af disse gav et afflaende svar, og saa hørte man ikke mere herom; thi saa tog presterne i stiftet affære. Ogsaa de holdt möde og foranstaltede en afstemning blandt alle stiftets prester. Her fik pastor N. Schack flest stemmer og efter ham grundtvigianeren Wilhelm Hansen. Denne virksomhed fra presterne side tillod imidlertid ikke menighedsraadene at være ledige

eller rettere sagt de grundtvigiske medlemmer af menighedsraadene. De blev stævnet sammen til et möde i Aarhus under ledelse af nogle yngre grundtvigiske prester, og en liste paa 3 grundtvigianere blev opstillede og vedtaget — översigt paa den stod pastor Wilhelm Hansen, som dog stadig havde vägret sig ved at være bispeemne. Men saa skede det, at udnævnelser af dr. Fredrik Nielsen, biskop i Aalborg, til biskop i Aarhus foretog, inden udnævnelser fra dette möde havde faaet gjort en officiel henvendelse til ministeriet. Næmligvis saar vi i löbet af nogle aar en bispevalglov, og man maa vist sige, at det var ganske heldigt, at der ikke ved denne leilighed blev skabt et præcedens, som hoilede paa tilfældigheder, men som kunde saa indflydelse paa bispevalgets ordning.

Hele denne sags forløb er ganske typisk magtens angdepunkt hviler ikke fast, men fra forskjellige side ønsker man at tilegne sig saa megen indflydelse som muligt.

Til biskop Nielsens eftermand i Aalborg er provst Christen Möller fra Slagelse udnævnt. Det hed sig, at ministeriet forjävdes havde henvendt sig til flere — alle af stærkere eller svagere grundtvigisk farve, — og vi har nu blandt vore nye biskoper fire, som nærmest slutter sig til den grundtvigiske retning. Den nye biskop i Aalborg er en god og i höi grad elskværdig

mand, som sikkert vil komme de forskjellige kirkelige retninger i möde med forståelse, men han er 60 aar, saa man kan jo ikke vente noget særlig stort arbejde af ham, eller at han skulde tage initiativet i den kirkelige udvikling i stiftet. Dette er vi forövrigt heller ikke vante til, at biskoperne tager; det har været enkelte personligheder, som har taget fat paa de forskjellige opgaver, men det vil med de menighedsraad, vi nu har, føre udviklingen videre i independentist retning, hvad der maasse heller ikke er saa beklageligt. Skulde denne tilbøjelighed, som hele vor udvikling fører med sig, afbalanceres noget, saa at kirkens centrale myndigheder fik mere indflydelse, kan det vel kun ske gennem personligheder paa bispestolene, og da personligheder, der er yngre og efter menneskelig skjön har en længere arbejdsdag for sig.

(Mere.)

Sam Crow
Home
Furnishing
Company.

Complet udvalg af

Möbler, ovne og croeckerv.
225-27-29 RIVER-SIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

H. N. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

Skandinavisk
Boghandel.

Et stort udvalg af Skolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Aviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post ekspederes hurtigt.

VISELL & ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1808 Pacific Ave

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Paints
and Varnish.
1309 PACIFIC AVENUE.
TELEPHONE John 2041 . . . . . Tacoma Wash

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter ekspederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc. Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres ekspederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE. Wash.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS
DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA Wash

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrerne og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne til med Raad og Døds.

Holt, som kommer fra Vesten, følger med Belt Line Street car lige til Døren.

Student-Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave Tacoma, Wash

Parklandnyheder.

— „The Willing Workers“ møder hos Louise Anderson søndag den 28.

— P. L. A. blir snart ikke til at tjende igjen indvendig, sliq blir der pudset, malt og papirtråkt.

— Kvindeforeningen mødte sidste onsdag hos past. Raberg. Næste gang skal mødet være hos Mrs. Straabel.

— G. Tegland reiste forrige torsdag til Jowa for at overvære sin faders begravelse. Telegrammet kom uventet.

— En søster af prof. Hageneß, Mrs. L. C. Hagen, med 3 børn kom til Parkland den 14de ds. fra Canada, ligeledes en bror fra N. D.

— Pastor Skattebøl har solgt sit hus til Jørgen J. Hovd, som med familie vil flytte fra Seattle til Parkland i begyndelsen af næste maaned.

— M. Tråsdal, ifjor elev ved P. L. A., besøgte nylig Tacoma i forretningsanliggender. Han besøgte ogsaa P. L. A. og andre venner i Parkland.

— D. Stuen og A. Halvorson reiste forrige fredag til Alaska. De fik en noksaa alvorlig vind at begynde reisen med. Lykke med reisen og vel hjem igjen!

— J. Stensrue havde nylig besøg af Hans Tomte med hustru og Hans Noli. Tomtes kommer fra Sacred Heart, Minn., og har kjøbt sig land nær Parkland. Noli med familie overvintret i Tacoma; han er fra N. D.

— P. L. A. bibliotek har iaar været mere betænkt med bøger end før paa mange aar. Historier, fortællinger osv. kan regnes blandt disse. En af de sidste er Glsons: „United States History“ i 5 bind og Setons: „Wild Animals I Have Known.“

Retteelse.

J. beretningen angaaende Parkland barnehjem staar der: fire børn er halvt forældreløse; der skal staa helt forældreløse. Fremdeles: fem og tredive er helt forældreløse; der skal staa: halvt forældreløse. I 11te linje fra nederen er det lille ord en ubeladt mellem bestyrerinden og aarlig.

En tur til midnatsolens land!

Parklændingerne vil den 30de feb. faa anledning til at tage sig en tur gjennem Norge, idet Ola J. Særvold den aften holder et foredrag i akademiets gymnastiklokale om midnatsolens land, illustreret med lysbilleder fra alle kanter af Norge, fra hovedstaden til Nordkap: norske byer, historiske kirker, fjelde og snebræer, fjorde og vandfald, yndige dale og bugtende fjorde, de berømte præmie-skirend ved Holmenkollen, det historiske Norge, bondebryllupper m. m., ialt to hundrede og femti stereoptiske lysbilleder, 16 fød i sirkant. Disse foredrag er meget rosende omtalt af pressen, paa de steder, hvor man har havt anledning til at høre dem, og vi tror, at Parkland kan vente sig en af de interessanteste underholdninger, der nogensinde har været afholdt her.

Udgangspris er for voksne 50 cts., børn under 12 aar 25 cts.

Moder lærte mig det.

Skibet „Mornelia“ var paa en langtur. Midt ude paa Atlanterhavet overfaldtes det af en orkan, der bragte taffelagen i uorden. At klatre op i masten under orkanens rasen syntes næsten umuligt. Det var den visse død.

Styrmanden bejalede den 13 aars gamle skibsgut, en fattig enkes eneste søn, at gaa tilveirs.

Gutten saa op i mastetoppen og ned i de skummende bølger, der alt i et skyllede over dækket.

Han taug et øieblik, da sagde han: „Jeg kommer straks,“ og sprang henover dækket ned i kahytten. Efter et minut kom han tilbage og begav sig kjæt og rolig tilveirs.

Manden, der har fortalt historien, stod nede paa dækket og stirrede op efter ham, indtil han blev svimmel.

„Hvorfor sendte du netop ham op,“ spurgte han styrmanden.

„Mænd falder, hvor gutter holder sig; han der klatrer som et ekorn,“ svarede denne.

Manden saa op.

Gutten holdt sig, klatrede over mættet op i toppen, mens skibet krængede over. Et kvarters tid efter stod han atter kjæt og vel tilnede paa dækket.

„Var du bange?“ spurgte manden.

„Ja,“ svarede gutten.

„Jeg merkede det vel,“ sagde den

anden. „Du betænkte dig først nede i kahytten?“

„Betænkte mig?“ svarede gutten. „Nei, jeg vilde først bede. Jeg tænkte: ned kommer jeg dog aldrig levende. Saa maatte jeg først bede. Siden var jeg ikke bange.“

„Hvem har lært dig at bede?“

„Mens jeg var hjemme, lærte moder mig det. Da jeg reiste ud, sagde hun, at jeg altid skulde bede, at Gud vilde bevare mig. Jeg kan heller ikke lade det være.“

Barnehjemmet Parkland.

Ved pastor H. M. Stub fra Immanuel's søndagskole 18.52, Miss M. Fenwick 5.00, D. L. Thorpe 2.00, D. M. Anderson 2.00, Mrs. P. Noblen 50 cts. Ved pastor Blåttan kollekt i Fairfield 2.40, Mrs. M. D. Hjeldestad 1.00, Mrs. H. Larson 1 kaabe og 2 par bukser, Mrs. M. J. Swanson 1 børklæder, Mrs. Lunde 2 pund smør, Mrs. Lind 4 pund smør og 4 pund primojt, Mrs. Losnes 1½ doz. eg, Mrs. M. Berge, 1 kjole og 1 kaabe, Mrs. prof. Song 1 barneføng og madras.

Hjertelig tak! Mrs. T. Larsen.

When in need

Of Painting, Paperhanging or Calsomining, call on **B. Benson, Parkland Wash.**

Pacific Lutheran Akademy and Business College

gør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes dnyttiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bekvemmelighederne, naar det gjælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan hente nytte i de 11 aar skolen har virket, har den vist sig ind i forholdene herude, og har saaledes havt bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacifickysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for udtømmere.

Hynd det koster. Skolepenge, kost, loats, og bøger for ni maanedes beløber sig til omtrent \$150.00. Winterterminen begynder den 4de December 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: R. J. Song,
Parkland, Wash.

Tilfælgs.

En eiendom i Parkland, bestaaende af hus, barn, god brønd og 10 lotter, en halv mil fra Parkland, samt 8 acres land, alt indfencet. Alt dette sælges paa gode vilkaar og rimelige priser. Man henvende sig til A. A. Fangsrud eller Pacific Herald.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE
The Bell Press

1013 A St. Tacoma Phone Main 432

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF

13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. } OFFICE JOHN 1716.
RES. SUBURBAN 41
TACOMA WASH